

let administrerbare og heller ikke de mest hensigtsmæssige ud fra et miljøøkonomisk synspunkt.

Derfor er der også grund til på baggrund af evalueringsrapporten om de grønne afgifter og erhvervslivet fra februar 1999 at forbedre de forskellige ordninger både administrativt og i deres miljømæssige sigte.

Høringssvarene rejser mange spørgsmål, som vi vil gå nærmere ind på under udvalgsbehandlingerne.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal sige tak til ordførerne for modtagelsen af forslagene her. Jeg vil starte med at sige tak til hr. Erik Mortensen for, synes jeg, en meget fin og afbalanceret gennemgang af forslagene og fremhæve en enkelt ting i det her, hr. Erik Mortensen sagde, nemlig at pakken har virket efter hensigten.

Man kan endda sige, at det er gået lidt bedre med virkningerne, end jeg tror selv de mest optimistiske dengang troede. Vi har faktisk nået det mål, vi dengang satte os, om godt 4 procentpoints reduktion i CO₂ i år 2005 som følge af den samlede virkning af CO₂-pakken på erhvervslivet.

Det er også vigtigt for mig at sige til de borgerlige ordførere, som jo mange gange har været fremme med den påstand, at pengene bare gik i statskassen, at de var ikke grønne afgifter, men – jeg tror, jeg citerer korrekt fra tidligere polemikker – at det i virkeligheden var »rode skatter«.

Nu fremgår det med tydelighed, at hver en krone, der er kommet ind, vil, som vi har lovet, blive tilbageført. Der refterer 350 mio. kr. De vil blive tilbageført efter reglerne, sådan at det løfte, vi har givet, fuldt ud bliver indfriet.

Jeg tror, det var en af Venstres ordførere, der nævnte CO₂-pakken fra 1992. Om den vil jeg gerne sige, at der gjaldt andre aftalemæssige forhold end for pakken fra 1993. For 1993 var det et klart løfte og forudsætningen, at pengene skulle tilbageføres og skulle tilbageføres på en sådan måde, at den samlede effekt af pakken miljømæssigt blev den bedst mulige, og det lever regeringen fuldt ud op til.

Fru Helga Moos og andre var inde på spørgsmålet om den særlige pulje til industrien. Jeg vil gerne understrege, at denne pulje, som jeg tror vil have en positiv virkning, er et efter min mening helt rimeligt forsøg på at rette op på balancen i den samlede virkning, sådan at

fremstillingserhvervene ikke bliver forfordelt i forhold til andre erhverv.

Den korrektion, der så sker på ATP-loven gør jo ikke – og jeg vil gerne sige, at arbejdsministeren har ikke haft mulighed for at være til stede her i dag, så jeg vil svare på hans vegne – den korrektion, der så sker i ATP-loven, fjerner ikke de fordele, der er for andre erhverv end fremstillingserhvervene. Jeg må også betone, at samtlige de beløb, der kommer ind ved denne omfordeling, også vil blive tilbageført til erhvervene.

Vi har lagt afgørende vægt på, at det blev en enklere og mere retfærdig ordning, der kom ud af det. Og jeg synes ikke, at den kritik, man fremfører ved at sige, at justeringerne er udtryk for, at det var dårligt håndværk, vi lavede i sin tid, er rimelig. Alle vidste, at det var et pionerarbejde, vi stod over for, og jeg synes kun i virkeligheden, det er rosværdigt, at en regering, så snart den bliver opmærksom på skævheder eller ting, der kan gøres mere enkelt, så med det samme handler for at rette op på skævhederne.

Jeg har noteret mig alle de ønsker, Venstres tre ordførere har haft om forbedringer i pakken og havde derfor glædet mig til, at konklusionen derfor ville være, at man i hvert fald så også ville være med til at finansiere de forbedringer, der nu er indeholdt i den. Foruden naturligvis et lille lønligt håb om, at man også ville finansiere de yderligere løfter. Men det håb blev jo desværre ikke indfriet. Man ville gerne bruge penge, men man ville ikke skaffe penge. Det er jo et ikke helt ukendt mønster for et oppositionsparti fra den borgerlige lejr, at man gerne vil bruge penge, men at det kniber, når pengene skal skaffes.

Det skal dog ikke føre til, at vi ikke undervejs i udvalgsarbejdet vil se på, om vi kan gøre tingene endnu bedre end det, regeringen har lagt op til her. Og jeg vil gerne sige til de ordførere, som har haft sådan meget konkrete spørgsmål, at dem vil vi meget gerne – det gælder f.eks. fru Aase D. Madsen – dem vil vi meget gerne besvare under udvalgsarbejdet. Vi er naturligvis interesseret i med alle partiers hjælp at gøre justeringerne så rimelige og så balancerede som overhovedet muligt.

Jeg har en enkelt bemærkning til hr. Jens Heimburger, som var inde på, at de grønne afgifter – andre ordførere var inde på det samme – havde en konkurrenceforvridende effekt på dansk erhvervsliv.